

Debreceni Ítéltábla

Bhar.III.163/2014/9.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2014. május 15. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

A lopás büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott és társa ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2013. december 2. napján kihirdetett 14.Bf.919/2013/21. számú ítéletének a fellebbezéssel érintett I.rendű vádlottra vonatkozó részét helybenhagyja azzal, hogy az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből I.rendű vádlottat 299 773 (kettőszázkilencvenkilencezer-hétszázhetvenhárom) Ft terheli, míg az állam 15 855 (tizenötezer-nyolcszázötvenöt) Ft-ot visel.

A vádlott által a másodfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítja a szabadságvesztés tartamába.

A nyilvános ülésen 8000 (nyolcezer) Ft, a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

A vádlott tartózkodási helye: ...

Indokolás:

A Miskolci Járásbíróság 2013. március 26. napján kelt 28.B.1033/2010/130. számú ítéletével I.rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. lopás büntetében, s ezért őt, mint többszörös visszaesőt halmazati büntetésül 2 év 8 hónapi fegyház-büntetésre, mellébüntetésül 4 év közügyektől eltiltásra ítélte, azonban az ellene rongálás vétsége és 2 rb. társtettesként elkövetett lopás büntetének kísérlete miatt emelt vád alól felmentette, és 3 rb. tulajdon elleni szabálysértés miatt az eljárást megszüntette. Rendelkezett e vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a korábbi ítéletével kapcsolatos feltételes szabadságának a megszüntetéséről, továbbá kimondta, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható, ezen túl 1 697 150 Ft értékben vagyonelkobzást rendelt el, határozott a bűnjelekről, valamint az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről is.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen I.rendű vádlott és a védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, míg az ügyész a részfelmentés miatt, bűnösség megállapítása és a büntetés súlyosítása végett jelentett be fellebbezést.

A Miskolci Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2013. december 2. napján kelt 14.Bf.919/2013/21. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta. I.rendű vádlottat bűnösnek mondta ki további 2 rb. lopás büntetének kísérletében, a tényállás 1. pontjában foglalt cselekményeit a 2012. évi C. törvény alapján minősítette, a fegyház-büntetésének tartamát 3 év 6 hónapra súlyosította, egyben a 2 rb. tulajdon elleni szabálysértéssel kapcsolatos rendelkezést mellőzte. Beszámította továbbá I.rendű vádlott által a 2010. május 6-7. napján őrizetben töltött időt, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Rendelkezett az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú bíróság ítéletének kihirdetéséig I.rendű vádlott előzetes letartóztatásban töltött idejének a beszámításáról, valamint a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségről is.

A másodfokú bíróság ítéletét az ügyész tudomásul vette. I.rendű vádlott és a védője felmentésért fellebbeztek, míg I.rendű vádlott írásbeli beadványában az 1. és 5. tényállási pontok alóli felmentését, a 4. tényállás vonatkozásában a büntetés enyhítését kérte.

A harmadfokú nyilvános ülésen az ügyész a másodfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását indítványozta, I.rendű vádlott védője a fellebbezését elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés irányában tartotta fenn, míg I.rendű vádlott az 1. tényállás vonatkozásában cselekményének bűnpártolásként való minősítését, a 4. tényállás tekintetében rongálás megállapítását, a lopás vonatkozásában viszont az alkalmatlan módon és eszközzel történő elkövetés megállapítását, míg az 5. tényállással összefüggésben a felmentését kérte.

Az ítélet tábla elsődlegesen azt rögzíti, hogy a bejelentett fellebbezések a Be. 386. § (1) bekezdés a/ pontja értelmében joghatályosak, azok megnyitják a harmadfokú eljárás lehetőségét. Erre figyelemmel az ítélet tábla a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást - a Be. 393-394. §-ai szerinti nyilvános ülésen - felülbírált abból a szempontból is, hogy az eljárási szabályokat az elsőfokú, illetőleg a másodfokú bírósági eljárásban megtartották-e, valamint hogy a másodfokú ítélet megalapozott-e. A másodfokú bíróság helybenhagyta az elsőfokú bíróságnak a 2. tényállási pontban írt cselekmény tekintetében hozott felmentő rendelkezését, ezért e tényállásra a harmadfokú bíróság felülbírálata nem terjedt ki.

A harmadfokú bíróság megállapította, hogy az eljáró bíróságok a perrendi szabályok maradéktalan betartásával folytatták le a büntető eljárást. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást részben megalapozatlannak találta, illetve álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének sem tett maradéktalanul eleget. Kifejtette, hogy „a részleges megalapozatlanság a másodfokú eljárásban az iratok tartalma és ténybeli következtetés útján is kiküszöbölhető” lett volna, azonban I.rendű vádlott és a védője által kért tanúk meghallgatása végett - tárgyalást kitűzve - bizonyítást vett fel, s ezen bizonyítás, illetve az iratok tartalma alapján, valamint helyes ténybeli következtetéssel az elsőfokú bíróság tényállását kiegészítette, illetve helyesbítette, melynek rendkívül részletes és alapos indokát adta, beleértve azt is, hogy 1.sz. és 2.sz. tanúk vallomását miért vettette el. Ezen indokolásból az ítélet tábla mellőzi a 3.sz. tanúval kapcsolatosan a másodfokú bíróság által az ítélet 15. oldal 2. bekezdésétől

kezdődően kifejtetteket. Ennek indoka, hogy a másodfokú bíróság amennyiben nem ért egyet az elsőfokú bíróság mérlegelésével, csupán az ítélet megalapozatlanságát, illetve az indokolási kötelezettség megsértését állapíthatja meg, a felülmérlegelésre azonban törvényes lehetősége nincs.

A másodfokú bíróság által megállapított tényállást az ítélőtábla a Be. 388. § (2) bekezdése alkalmazásával annyiban egészíti ki, illetve pontosítja, hogy a Miskolci Városi Bíróság 22.B.137/2004/86. számú ítéletével elbírált bűncselekmény elkövetési ideje 2003. március 8-10., a 18.B.120/2005/241. számúval elbíralté 2002. szeptember 13. - 2004. január 12., a 22.B.3444/2008/33. számúval elbíralté pedig 2006. október 10. napja.

A 4. és 5. tényállásoknál egyaránt mellőzi az „önként felhagyott” kitélt, továbbá a 4. tényállási cselekménynél I.rendű vádlott 000 Ft-ot meghaladó, legfeljebb 500 000 Ft értékű dolgot kísérelt meg elvinni, míg az 5. tényállásban ez 50 000 Ft-tól 200 000 Ft-ig terjedő érték volt, mely utóbbi indoka az, hogy az ügyészség a 98. sorszámú vádmódosításában 50 000 Ft-ot meghaladó, de 200 000 Ft-ot meg nem haladó értéket tett a vád tárgyává, melyen a másodfokú bíróság túlterjeszkedett.

A másodfokú bíróság nem állapított meg eltérő tényállást, csupán azt kiegészítette, illetve helyesbítette, mely tényállásból hibátlan álláspontot elfoglalva vont jogi következtetést arra, hogy a 4. és 5. tényállásokban írt cselekmény bűncselekmény, melyeket helyesen is minősített, illetve ennek következményeként a 2 rb. tulajdon elleni szabálysértéssel kapcsolatos rendelkezése is törvényes.

Nem tévedett a másodfokú bíróság akkor sem, amikor I.rendű vádlott vonatkozásában - mint enyhébbet - az elbíráláskori 2012. évi C. törvényt alkalmazta.

I.rendű vádlott és a védője által bejelentett felmentést célzó fellebbezések kizárólag a bíróságok mérlegelési tevékenységét támadják, melyek megalapozott tényállás esetén eredményre nem vezethettek, ugyanis az első- és másodfokú bíróságok által mérlegelt bizonyítékoknak a harmadfokú bíróság részéről történő eltérő értékelése törvényileg kizárt a Be. 385. §-a folytán alkalmazandó Be. 351. § (1) bekezdése szerint.

A másodfokú bíróság elsődlegesen a büntetőjogi felelősség bővülésére figyelemmel az elsőfokú bíróság által kiszabott fegyház-büntetést 3 év 6 hónapra súlyosította, melynél figyelemmel volt I.rendű vádlott kiemelkedő személyi társadalomra veszélyességére, az általa elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyára, a bűnösségének a fokára, s a büntetés kiszabásánál irányadó egyéb körülményekre is.

A cselekmények másodfokú bíróságtól eltérő minősítése - 1. tényállás bűnpártolás, 4. tényállás rongálás - sem kerülhet szóba az irányadó tényállást alapul véve, mint ahogy az alkalmatlan eszközre hivatkozás sem. A büntetés enyhítésére annak ellenére sem látott alapot az ítélőtábla, hogy a másodfokú bíróság által megállapított 2 rb. lopás büntette kísérelti szakban maradt.

Az elsőfokú bíróság a felmentéssel érintett tényállásokhoz kapcsolódó bűnügyi költségről úgy rendelkezett, hogy az az állam terhén marad. A másodfokú bíróság csak a 2. tényállás

vonatkozásában hozott felmentő rendelkezést hagyta helyben, a 4. és 5. tényállásokbeli cselekmény vonatkozásában marasztalta I.rendű vádlottat, azonban ennek következményét a bűnügyi költség tekintetében nem vonta le. Az ítéletábra ezért kizárólag a 2. tényállással kapcsolatosan felmerült bűnügyi költségről állapította meg, hogy az az állam terhén marad - 4.sz.tanú útiköltségei, illetve szakértői költségből 8500 Ft-os hányad - , míg a 4. és 5. tényállásokhoz kapcsolódó költségről úgy rendelkezett, hogy azt I.rendű vádlott viseli.

A másodfokú bíróság egyéb rendelkezései törvényesek.

I.rendű vádlott által a másodfokú ítélet keltétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe történő beszámítása a Btk. 92. §-án, míg a harmadfokú nyilvános ülésen felmerült bűnügyi költségről szóló rendelkezés a Be. 385. §-a folytán alkalmazandó 381. § (1) bekezdésén alapszik.

Végül feltüntette az ítéletábra I.rendű vádlott tartózkodási helyét is.

Debrecen, 2014. május 15.

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó József sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja

Záradék:

A Miskolci Törvényszék, mint másodfokú bíróság 14.Bf.919/2013/21. számú ítélete a harmadfokú bíróság végzésében írt változtatással I.rendű vádlottal szemben jogerőre emelkedett és végrehajtandó.

Debrecen, 2014. május 15.

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

- kiadó -